

Mythologia, Padoue, 1616 - 83 : Les neuf Muses

Auteur(s) : Ferroverde, Filippo (graveur)

Collection Série C - 1615. Filippo Ferroverde, Nove Imagini degli dei (Padoue)

[Nove Imagini, Padoue, 1615 - 012 : Les neuf Muses](#) a pour reproduction ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Citer cette page

Ferroverde, Filippo (graveur), *Mythologia* Padoue, 1616 - 83 : Les neuf Muses, 1616

Consulté le 14/01/2026 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/7802>

Copier

Présentation du document

Publication*Mythologiae, siue, Explicationis fabularum libri decem*, Patavii, Apud Petrum Paulum Tozzium, ex typographico Laurentij Pasquati, 1616

ExemplaireHathiTrust : Getty Research Institute -

<https://catalog.hathitrust.org/Record/100240830>

Formatin-4

Paginationp. 403

Exposition virtuelle[La "Mythologie" et ses gravures](#)

Notice créée par [Maria Laura Cucciniello](#) Notice créée le 11/09/2023 Dernière modification le 25/11/2024

Temonem sacra sophia hac audite tenentes.

Plutarchus tamen in libello de Musica ex Heraclidæ sententia non Musis, sed varis hominibus carminum inventionem concessit: qui primam citharæ inventionem Amphioni Iouis & Antiope filio, cuiusque poësin tribuit, utpote qui à patre doctus fuerit: Linumque ait Eubœensem primum lamentationes & fletus carmine edidisse, sicut hymnos Anthedonium Anthien, Philammonemque Delphicum canticos de ortu Apollinis, & Diaxæ, & Latone. Demetrius Byzantius libr. 3. poematis non Musis, aut musarum filijs, sed ipsi Apollini harum rerum inventionem tribuit: quippe quem dicat & tibiā, & citharam, & fidium cantus invenisse cuius rei adducit argum, q̃ inter Apollinis sacrificia hymni canebantur cani tibijs: cuius ē signum in Delo fuit antiquitus illo habitu ut dextra arcum, sinistra Gratias teneret: tum Gratiarum alia tibijs, alia lyram, alia fistulam or̃i Apollinis admovebat, ut ait Pausanias. Chalcimachus tamen in quodam epigrammate, non solum Musas poeticam facultatem, sed omnia scriptorum disciplinarumque genera invenisse scribit, sed quid unaquæque invenere, ita patefecit:

καλλιόπη σοφὴν ἡρώιδος εὐρεν αἰοιδῆς.
κλειώ, καλλιχόρη κινέουσα μελινδῆα μολπήν.
ἐντέρπν τραγικοῖο χορῷ πολυηχέα ρωήν.

μελπομένη θνητοῖσι μελίσσονα βάρβιτον ἦρε.
τελεῖ, βρη χαρίεσσα, πόρεν τεχνήμονας ἀλλὰς.
ἕκνυς ἀθανάτων ἐρατῶ πολυτεπέας εὐρεν.
ἄρμονιν παύσει πολύμνια δῶκεν αἰοιδῆς.
ἄρην πόλον εὐρε κῆ ἀρῶν γορὸν ἄρῶν.
κωμικὸν εὐρε θαλεῖα. βίοντε κῆ ἦθεα κεδνὰ.
Calliope reperit sapientes pronida cantus
Heroum Clio citharam clarissima vocem
Mimorum Euterpe tragicis latata querelis:
Melpomene dulcem mortalibus auriulis ipsa
Barbiton. at suavis tibi tradita tibia fertur
Terpsichore. Diuumq̃, Erato mox protulit hymnos.
Harmoniam eundemq̃, Polymnia cantibus addit.
Vrant cali motus atque astra notavit.
Comica vita tibi est, moresq̃, Thalia reperti.

Hæ Deæ magnum sunt in aduersitatibus solatium, & non leues illecebræ ad res honorificas: cum ab illegitimis voluptatibus, & ab omni libidine nos reuocent, ut ait Theocritus in Cyclope:

ἔδ' ἐν ποττὸν ἔρωτα ποτῶναι φάρμακον ἄλλο
νικίει, ὅτ' ἐγχεῖται ἐμοὶ δοκεῖ ἔδ' ἐπίπατον,
ἢ τὰ περὶ δὲς κῆρον δέ τι τῶτο χεῖρ' ἐδ' ἔν
γίνεται ἀνθρώποις.

Nulla magis flammæ medicina repellit amoris,
Non quæ potatur, qua unguntur vulnera, q̃ vis
Pieridum levis hac ē dulcis quippe medela
Munere concessa est superum mortalibus agris.

Harum munus fuit militum animos per car-

Ecc 2 milia